

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2020 m. gruodžio 16 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Danguolės Bublienės, Andžej Maciejewski (pranešėjas) ir Algio Norkūno (kolegijos pirmininkas),

teismo posėdyje kasacine rašytinio proceso tvarka išnaginėjo civilinę bylą pagal ieškovo A. R. kasacinį skundą dėl Šiaulių apygardos teismo 2020 m. balandžio 22 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovo A. R. ieškinį atsakovei L. R. dėl prievolės išlaikyti vaikus pripažinimo įvykdyta.

Teisėjų kolegija

nustatė:

I. Ginčo esmė

1. Kasacinėje byloje sprendžiamas taikos sutarties tvirtinimo klausimas.
2. Ieškovas prašė pripažinti, kad jo prievolė išlaikyti nepilnamečius vaikus D. R. ir V. R. laikotarpiu nuo 2014 m. lapkričio 21 d. iki 2019 m. kovo 31 d. yra įvykdyta.

II. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų procesinių sprendimų esmė

3. Šiaulių apylinkės teismas 2020 m. kovo 12 d. nutartimi atsisakė priimti ieškovo ieškinį; išaiškino, kad ieškovas turi kreiptis į Panevėžio apylinkės teismo Biržų rūmus.
4. Nors ieškovas ieškinyje kaip atsakovės kontaktinius duomenis nurodė atsakovės deklaruotos gyvenamosios vietos adresą Radviliškio rajono savivaldybėje, teismas, įvertinęs ieškinių turinį, nustatė, kad atsakovė faktiškai gyvena Vokietijoje. Dėl šios priežasties teismas padarė išvadą, kad atsakovės nuolatinė gyvenamoji vieta yra ne ieškovo nurodytu deklaruotu gyvenamosios vietos adresu Lietuvos Respublikoje, o Vokietijoje. Atsižvelgdamas į išdėstytas aplinkybes, teismas nusprendė, kad pareikštas ieškinyje nėra teisningas Šiaulių apylinkės teismo Radviliškio rūmams, todėl jį atsisakė priimti (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir [CPK](#)) 137 straipsnio 2 dalies 2 punktas).
5. Teismas atkreipė dėmesį į tai, kad Panevėžio apylinkės teismo Biržų rūmų 2019 m. rugsėjo 16 d. nutartimi (civilinė byla Nr. 2YT-7588-1086/2019) ieškovas skundu dėl antstolio veiksmų skundė antstolio veiksmus dėl išlaikymo įsiskolinimo išieškojimo tais pačiais motyvais, kuriuos nurodo ieškinyje, ir jo skundas buvo atmestas. Teismo vertinimu, ieškovas piktnaudžiauja savo teisėmis, teikdamas teismams analogiškus prašymus, kuriuose reiškia analogiškus reikalavimus dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu. Ieškovas, teismo nuomone, turėjo galimybę pareikšti prieštaravimus dėl priimto teismo įsakymo dėl išlaikymo vaikams išieškojimo, tačiau to nepadarė. Teismas pažymėjo, kad, paaiškėjus naujoms aplinkybėms, ieškovas turi teisę prašyti atnaujinti procesą byloje.
6. Šiaulių apygardos teismas, išnaginėjęs bylą pagal ieškovo atskirąjį skundą, 2020 m. balandžio 22 d. nutartimi paliko Šiaulių apylinkės teismo 2020 m. kovo 12 d. nutartį nepakeistą.
7. Teismas sutiko su pirmosios instancijos teismo išvada, kad šiuo atveju ieškinyje nebuvo jam teisningas ([CPK 137 straipsnio 2 dalies 2 punktas](#)). Teismas pažymėjo, kad nepilnamečiai vaikai ieškinyje dėl išlaikymo priteisimo nurodomi ieškovais kaip materialinio teisinio santykio dalyviai, o jų procesines teises dėl šių reikalavimų visa apimtimi įgyvendina atstovai ([CPK 38 straipsnio 2, 4 dalys](#)). Tai, teismo vertinimu, svarbi aplinkybė šios bylos kontekste, nes akivaizdu, kad ieškovo A. R. su atsakove L. R. nesieja prievolinių išlaikymo teisiniai santykiai.
8. Teismas, įvertinęs Biržų rajono apylinkės teismo 2014 m. lapkričio 21 d. įsakymą civilinėje byloje [Nr. L2-1196-948/2014](#), padarė išvadą, kad išieškotojai yra A. R. vaikai, kurių gyvenamoji vieta, pagal bylos duomenis, yra Vokietijoje, o atsakove byloje patraukta L. R. yra vaikų atstovė pagal įstatymą, jos gyvenamoji vieta, sprendžiant ieškinių teisningumo klausimą, nėra reikšminga ([CPK 785 straipsnis](#)).
9. Papildomai teismas nurodė, kad pirmosios instancijos teismas turėjo teisę atsisakyti priimti ieškinį ir [CPK 137 straipsnio 2 dalies 1 punkto](#) pagrindu (ieškinyje nenagrinėtinas teisme civilinio proceso tvarka). Panevėžio apylinkės teismo Biržų rūmų 2019 m. rugsėjo 16 d. nutartimi (civilinė byla [Nr. 2YT-7588-1086/2019](#)) buvo atmestas ieškovo skundas dėl antstolio veiksmų. Šioje byloje ieškovas taip pat įrodinėjo, kad jo prievolė išlaikyti vaikus pagal Biržų rajono apylinkės teismo 2014 m. lapkričio 21 d. įsakymą yra įvykdyta. Nurodytoje byloje teismas nusprendė, kad A. R. neįrodė, jog sumokėtos sumos buvo skirtos vaikų išlaikymui.

10. Teismo vertinimu, iš esmės ieškovas šiuo ieškiniu siekia to paties rezultato – pripažinti, kad vaikų išlaikymo įsiskolinimą yra padengęs, tačiau šį klausimą jau nagrinėjo Panevėžio apylinkės teismo Biržų rūmai ir 2019 m. rugsėjo 16 d. nutartimi atmetė A. R. skundą dėl antstolio veiksmų. Teismas sutiko su pirmosios instancijos teismo išvada, kad ieškovas turėjo galimybę pareikšti prieštaravimus dėl priimto teismo įsakymo, tačiau to nepadarė.

III. Kasacinio skundo ir atsiliepimo į jį teisiniai argumentai

11. Kasaciniu skundu ieškovas prašo panaikinti pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų nutartis ir perduoti ieškinio priėmimo klausimą iš naujo spręsti pirmosios instancijos teismui. Kasaciniai skundai grindžiami šiais argumentais:
- 11.1. Apeliacinės instancijos teismas netinkamai taikė [CPK 137 straipsnio](#) 2 dalies 1 punktą, nes nepagrįstai konstatavo, kad ieškiniu reiškiami reikalavimai nenagrinėtini teisme. Bylos dėl prievolės pripažinimo įvykdyta yra civilinio pobūdžio ir tokie ginčai yra nagrinėtini teisme ([CPK 22 straipsnis](#)).
- 11.2. Teismų nutarčių glausti motyvai leidžia daryti prielaidą, kad, teismų nuomone, ieškovas nebegali kreiptis į teismą su tapačiu ieškiniu, nes jis siekia tų pačių tikslų, kurių jis siekė ir civilinėje byloje [Nr. 2YT-7588-1086/2019](#). Tokie nutarčių motyvai suponuoja, kad teismai atsisakė priimti ieškinį ne [CPK 137 straipsnio](#) 2 dalies 1 punkto pagrindu, o tos pačios teisės normos 4 punkte nustatyto pagrindu. Tačiau šiuo teisiniu pagrindu ieškinį galima atsisakyti priimti tik tuo atveju, jeigu ieškiniai yra tapatūs, t. y. sutampa ginčo šalys, ieškinių dalykas ir pagrindas.
- 11.3. Nagrinėjamu atveju civilinėje byloje [Nr. 2YT-7588-1086/2019](#) dėl antstolio veiksmų skundas buvo grindžiamas aplinkybe, kad laikotarpiu nuo 2014 m. lapkričio 21 dienos iki 2019 m. kovo 29 dienos ieškovas išieškotojai L. R. sumokėjo banko mokėjimo pavedimais 8256,26 Eur. Ši aplinkybė sudarė minėtos civilinės bylos faktinį pagrindą. Tuo tarpu šiuo ieškiniu ieškovas prašo pripažinti jo prievolę išlaikyti nepilnamečius vaikus laikotarpiu nuo 2014 m. lapkričio 21 d. iki 2019 m. kovo 31 d. įvykdyta ir grindžia savo reikalavimą kitomis faktinėmis aplinkybėmis, kad jis minėtu laikotarpiu gyveno santuokoje su vaikų motina – atsakove ir vedė su ja bendrą ūkį. Taigi šio ieškinio pagrindas – bendro ūkio vedimas gyvenant santuokoje su atsakove.
- 11.4. Civilinė byla [Nr. 2YT-7588-1086/2019](#) vyko ne ginčo teise, o ypatingą teisena, joje buvo skundžiami antstolės veiksmai. Teismo sprendimą vykdančias antstolis pagal savo kompetenciją neturi teisės, nesant vaiko išlaikymui skirtas lėšas užufruoto teise tvarkančio asmens sutikimo, sumažinti vaikui priteisto išlaikymo įsiskolinimo sumą, t. y. antstolis neturi teisės atlikti procesinius veiksmus, kurie keistų bylos šalių materialines teises ir pareigas ar materialinio santykio turinį, tokią teisę turi tik pačios šalys, jų atstovai arba teismai. Taigi atlikti procesinius veiksmus, kurie keistų bylos šalių materialines teises ir pareigas ar materialinio santykio turinį, turi teisę tik pačios šalys, jų atstovai arba teismai. Ieškovo ieškinyje nurodyto reikalavimo antstolis negalėtų spręsti, tai nėra vykdymo proceso dalykas. Ieškinyje keliamas klausimas turėtų būti nagrinėjamas ginčo teisenos tvarka.
- 11.5. Teismai, atsisakydami priimti ieškinį dėl teritorinio teisingumo, netinkamai aiškino ir taikė [CPK 137 straipsnio](#) 2 dalies 2 punktą. [CPK 29](#) straipsnyje įtvirtinta bendra teritorinio teisingumo taisyklė, kuria remiantis teisme ieškinyje pareiškiamas pagal atsakovo gyvenamąją vietą. Atsakovės deklaruota gyvenamoji vieta yra adresu: (duomenys neskelbtini). Šios aplinkybės teismai nekvestionavo. Viešame Gyventojų registre nurodytas asmens gyvenamosios vietos adresas laikytinas asmens gyvenamąją vietą, kol šie duomenys yra nepaneigti kitų įrodymų. Pirmosios instancijos teismas šią aplinkybę ignoravo ir nepagrįstai prioritetą suteikė ieškinyje aptariamai aplinkybei, kad šeima nustojo vesti bendrą ūkį tik nuo 2019 m. kovo mėnesio atsakovei išvykus į Vokietiją. Apeliacinės instancijos teismas sutokiu vertinimu sutiko ir papildomai pažymėjo, kad šioje byloje atsakovės gyvenamoji vieta net neturi jokios teisinės reikšmės, nes ieškinio teritorinio teisingumo klausimas turi būti sprendžiamas pagal nepilnamečių vaikų gyvenamąją vietą, kuri, kaip sprendė teismai, taip pat yra Vokietijoje. Nors ieškiniu reiškiamas reikalavimas pripažinti, kad ieškovas yra atitinkamu laikotarpiu įvykdęs prievolę išlaikyti savo nepilnamečius vaikus, ne jie, o jų motina L. R. šioje byloje yra trauktina kaip atsakovė ir bylos teritorinis teisingumas turi būti sprendžiamas pagal jos gyvenamąją vietą.
- 11.6. Šiuo metu Panevėžio apylinkės Biržų rūmų teisme vyksta civilinė byla dėl A. R. ir L. R. santuokos nutraukimo (civilinė byla Nr. e2-114-1086/2020), kurioje greta kitų klausimų sprendžiamas ir klausimas dėl nepilnamečių vaikų gyvenamosios vietos nustatymo, taigi, apeliacinės instancijos teismas, nenagrinėjęs ieškinyje nurodytų faktinių aplinkybių, o tik preliminarai su ieškiniu susipažinęs priėmimo stadijoje, negalėjo padaryti išvados, kad nepilnamečių vaikų nuolatinė gyvenamoji vieta yra ne Lietuvoje, ir tuo pagrindu atsisakyti priimti ieškinį.
- 11.7. Teismai, spręsdami ieškinio teisingumo klausimą, nepagrįstai neatsižvelgė į tai, kad Lietuvoje yra atsakovės asmeninių, socialinių ir ekonominių interesų buvimo vieta (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – [CK](#)) 2, 12 straipsnis), nes Lietuvoje (Biržuose, Biržų rajone) yra daug atsakovei nuosavybės teise priklausančio nekilnojamojo turto. Be to, prievolės (nepilnamečių vaikų išlaikymo), kurią ieškiniu prašoma pripažinti iš dalies įvykdyta, įvykdymo vieta buvo šeimos gyvenamoji vieta Biržų rajone (tuo pačiu adresu (duomenys neskelbtini)), tai taip pat nusako bylos ryšį su Lietuva, o ne užsienio valstybe.
- 11.8. Šiuo metu Panevėžio apylinkės teismo Biržų rūmuose yra nagrinėjamos dvi civilinės bylos ([Nr. e2-183-434/2020](#) ir Nr. e2-114-1086/2020), kuriose šalies statusu dalyvauja L. R.. Ji yra prisijungusi prie Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalo (toliau – EPP) ir naudoja EPP paskyrą, per šią jai siunčiami ir įteikiami procesiniai dokumentai, todėl ir šioje byloje teismo dokumentai gali būti įteikiami atsakovei per EPP.
- 11.9. Pirmosios instancijos teismas skundžiamos nutarties rezoliucinėje dalyje taip pat išaiškino ieškovui, kad jis turi kreiptis į Panevėžio apylinkės teismo Biržų rūmus. Tačiau Panevėžio apylinkės teismas 2020 m. kovo 16 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. e2-3223-434-2020 ieškovui išaiškino priešingai, kad ieškinyje teisingas Šiaulių apylinkės teismo Radviliškio rūmams pagal atsakovės deklaruotą gyvenamąją vietą.
- 11.10. Pirmosios instancijos teismo motyvai yra itin glausti ir neišsamūs, iš jų nėra aišku, kodėl teismas padarė išvadą, kad iš ieškinio turinio, jo reikalavimų matyti, jog atsakovė faktiškai gyvena Vokietijoje. Teismas nepagrindė, kas konkrečiai iš ieškinio reikalavimų leido jam padaryti tokią išvadą, taip pat nepateikė jokių motyvų, kodėl jis nesivadovauja oficialia pačios atsakovės deklaruota gyvenamąją vietą, taip pat nenurodė, kodėl atmeta kitas ieškinyje nurodytas teritorinio teisingumą lemiančias papildomas aplinkybes. Teismas taip pat niekaip nepagrindė savo išvados, kodėl ieškinyje yra tapatus jau išnagrinėtoje byloje ieškovo reikštiems reikalavimams.
- 11.11. Apeliacinės instancijos teismas skundžiamoje nutartyje nurodė, kad nagrinės klausimą, ar pagrįstai pirmosios instancijos teismas atsisakė priimti ieškinį [CPK 137 straipsnio](#) 2 dalies 2 punkto pagrindu, tačiau nutarties motyvuose papildomai nurodė, kad pirmosios instancijos teismas dar turėjo atsisakyti ieškinį priimti ir [CPK 137 straipsnio](#) 2 dalies 1 punkto pagrindu, t. y. kaip nenagrinėtiną teisme civilinio proceso tvarka. Teismas nurodė, kad ieškinį turėjo būti atsisakyta priimti ir dėl to, kad šis klausimas jau išnagrinėtas civilinėje byloje [Nr. 2YT-7588-1086/2019](#). Taigi teismo nurodyti motyvai, kurie savo esme lyg ir apibūdina [CPK 137 straipsnio](#) 2 dalies 4 punkto turinį, neatitinka teismo pritaikytos teisės normos – [CPK 137 straipsnio](#) 2 dalies 1 punkto. Be to, teismas nenagrinėjo visų ieškinio tapatumo kriterijų, tik deklaratyviai nurodė, kad ieškovas abiem atvejais siekia to paties rezultato.

12. Atsakovė atsiliepimu į kasacinį skundą prašo palikti pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų nutartis nepakeistas, o skundą atmesti; priteisti bylinėjimosi išlaidų atlyginimą. Atsiliepime nurodomi šie argumentai:
- 12.1. Tiek pirmosios, tiek apeliacinės instancijos teismai pagrįstai nusprendė, kad šiuo metu atsakovės nepilnamečių vaikų ir pačios atsakovės gyvenamoji vieta yra ne Lietuvoje, o Vokietijoje, ir dėl šios priežasties padarė pagrįstą išvadą, jog ieškinyje neteismingas Šiaulių apylinkės teismo Radviliškio rūmams ([CPK 137 straipsnio](#) 2 dalies 2 punktas).
- 12.2. Atsakovė kartu su šalių vaikais persikėlė gyventi į Vokietiją, ten dirba, nuomojasi būta, vaikai lanko mokyklą, Vokietijoje yra jos ir nepilnamečių vaikų įprastinė gyvenamoji vieta, todėl, remiantis [CPK 785 straipsnio](#) 1 dalimi, [CK 2.12 straipsniu](#), 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 4/2009 dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje 3 straipsnio c ir b punktais, ieškovo reikalavimas teismingas Vokietijos teismui.
- 12.3. Vien tik aplinkybė, kad atsakovė Lietuvoje turi daug nekilnojamojo turto, kuris dar nėra realizuotas atsakovei išvykus iš Lietuvos, nes jam taikomos laikinosios apsaugos priemonės dėl nagrinėjamų bylų [Nr. e2-183-434/2020](#), Nr. e2-114-1086/2020, neleidžia daryti išvados, jog būtent Lietuvoje yra jos asmeninių socialinių ir ekonominių interesų buvimo vieta.
- 12.4. Vien tik gyvenamosios vietos deklaravimo faktas Lietuvos Respublikoje nėra pakankamas gyvenamajai vietai konstatuoti. Asmens gyvenamosios vietos deklaracija yra tik vienas iš kriterijų sprendžiant asmens nuolatinės gyvenamosios vietos klausimą ir jis gali būti paneigtas kitais objektyviais duomenimis.
- 12.5. Apeliacinės instancijos teismas kaip savarankišką pagrindą atsisakyti priimti ieškinį pagrįstai skundžiamoje nutartyje nurodė [CPK 137 straipsnio](#) 2 dalies 1 punktą (ieškinyje nenagrinėtinas teisme civilinio proceso tvarka). Teismas padarė pagrįstą išvadą, kad iš esmės ieškovas ieškiniu siekia to paties rezultato – pripažinti, kad vaikų išlaikymo įsiskolinimą yra padengęs, nors dėl to jau pasisakyta išnagrinėtoje Panevėžio apylinkės teismo Biržų rūmų 2019 m. rugsėjo 16 d. nutartini civilinėje byloje Nr. 2YT-7588-1086/2019.

Teisėjų kolegija

konstatuoja:

IV. Kasacinio teismo argumentai ir išaiškinimai

Dėl taikos sutarties patvirtinimo

13. Taikos sutartini šalis tarpusavio nuolaidomis išsprendžia kilusį teisinį ginčą, užkerta kelią kilti teisminiam ginčui ateityje, išsprendžia teismo sprendimo įvykdymo klausimą arba kitus ginčytinus klausimus ([CK 6.983 straipsnio](#) 1 dalis). Teismo patvirtinta taikos sutartis jos šalims turi galutinio teismo sprendimo (lot. *res judicata*) galią ir yra priverstinai vykdytinas dokumentas ([CK 6.985 straipsnis](#)).
14. Ieškovas 2020 m. gruodžio 7 d. prašymu prašė teismo patvirtinti taikos sutartį. Taikos sutartį elektroniniais parašais pasirašė abi ginčo šalys.
15. Šalių procesinė teisė užbaigti bylą taikos sutartimi yra dispozityvumo principo civiliniame procese išraiška, ji gali būti įgyvendinama bet kurioje civilinio proceso stadijoje ([CPK 42 straipsnio](#) 1 dalis, 140 straipsnio 3 dalis). Bylos šalims pateikus taikos sutartį dėl teismo ginčo dalyko, teismas turi patikrinti, ar nėra [CPK 42 straipsnio](#) 2 dalyje nurodytų aplinkybių, dėl kurių negalima tvirtinti taikos sutarties. Teismas netvirtina šalių taikos sutarties, jeigu jos patvirtinimas prieštarautų imperatyviosioms įstatymų normoms ar viešajam interesui.
16. Iš bylos šalių pateiktos taikos sutarties turinio teisėjų kolegija neturi pagrindo spręsti apie ją sudariusių asmenų valios išraiškos ydingumą. Sutarties 6 punkte šalys patvirtino, kad joms yra žinoma ir suprantama, jog teismo nutartis, kuria patvirtinta šalių taikos sutartis, turi galutinio teismo sprendimo (lot. *res judicata*) galią ([CPK 293 straipsnio](#) 5 punktas, 294 straipsnio 2 dalis, [CK 6.985 straipsnis](#)).
17. Teisėjų kolegija, remdamasi išdėstytais argumentais, konstatuoja, kad, nenustačius [CPK 42 straipsnio](#) 2 dalyje nurodytų aplinkybių, užkertančių kelią tvirtinti taikos sutartį, šalių 2020 m. gruodžio 7 d. sudaryta taikos sutartis patvirtintina.
18. Teisėjų kolegija, atsižvelgdama į tai, kad nagrinėjamu atveju šalių ginčas dar nebuvo prasidėjęs, nes byloje buvo sprendžiamas ieškinio priėmimo klausimas, t. y. iš esmės dar nebuvo iškeltos civilinės bylos, taip pat į tai, kad taikos sutartini ieškovas atsisakė kasacinio skundo ir kasacinio skundo atsisakymo pasekmės jam yra žinomos bei suprantamos ([CPK 340 straipsnio](#) 3 dalis, 349 straipsnis), nusprendžia, kad šiuo atveju, patvirtinus šalių taikos sutartį, kasacinis procesas nutrauktinas ([CPK 349 straipsnio](#) 2 dalis). Rašytinės taikos sutarties tekstas pridedamas prie bylos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

19. Pagal [CPK 87 straipsnio](#) 2 dalį, jeigu byla, patvirtinus taikos sutartį, užbaigiama ją nagrinėjant apeliacine ar kasacine tvarka, grąžinama 100 procentų žyminio mokesčio, sumokėto už apeliacinį ar kasacinį skundą, kai byla užbaigiama iki bylos nagrinėjimo iš esmės pradžios. Iš kasaciniam teismui pateiktų dokumentų matyti, kad taikos sutartis sudaryta ir pateikta kasaciniam teismui iki teismo posėdžio momento, tačiau ieškovas, paduodamas kasacinį skundą, nemokėjo žyminio mokesčio, todėl žyminio mokesčio grąžinimo klausimas nespręstinas.
20. Taikos sutarties 2 punktu šalys susitarė, kad jos pačios padengia civilinėje byloje turėtas visas bylinėjimosi ir bet kokias kitas su tuo susijusias išlaidas ir nereikalauja jų atlyginimo iš kitos šalies. Dėl šios priežasties šalių patirtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimo klausimas nespręstinas.
21. Taikos sutarties 3 punktu šalys susitarė, kad ieškovas įsipareigoja savo sąskaita padengti į valstybės biudžetą priteistinas išlaidas, susijusias su šios civilinės bylos procesinių dokumentų įteikimu, jei tokių būtų. Pagal Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2020 m. gruodžio 15 d. pažymą kasacinis teismas turėjo 4,44 Eur išlaidų, susijusių su procesinių dokumentų įteikimu ([CPK 88 straipsnio](#) 1 dalies 3 punktas). Dėl to iš ieškovo turėtų būti priteistas valstybės naudai šių išlaidų atlyginimas. Tačiau šiuo atveju atlyginimas valstybei nepriteistinas, nes nurodyta suma (4,44 Eur) yra mažesnė už Lietuvos Respublikos teisingumo ministro kartu su finansų ministru 2011 m. lapkričio 7 d. įsakymu Nr. 1R-261/1K-355 (redakcija, galiojanti nuo 2020 m. sausio 23 d.) nustatytą minimalią valstybei priteistiną bylinėjimosi išlaidų sumą – 5 Eur.

nutaria:

Patvirtinti ieškovo A. R. (a. k. (duomenys neskelbtini) ir atsakovės L. R. (a. k. (duomenys neskelbtini) 2020 m. gruodžio 7 d. taikos sutartį, sudarytą šiomis sąlygomis:

L. R. ir A. R., atsižvelgdami į tai, kad:

(A) L. R. ir A. R. yra šalys santuokos nutraukimo byloje (civ. b. Nr. e2-114-1086/2020 / 2-15-3-00471-2019-5), kurioje šiuo metu sudarė taikos sutartį ir pateikė teismui ją tvirtinti;

(B) A. R. yra pateikęs Panevėžio apylinkės teismo Biržų rūmams ieškinį atsakovei L. R. dėl sandorių pripažinimo negaliojančiais ir restitucijos taikymo (civ. b. Nr. e2-6752- 857/2020), šioje byloje šiuo metu yra patvirtinta taikos sutartis;

(C) L. R. prašymu yra užvesta vykdomoji byla Nr. 0115/19/00918 antstolės I. B. kontoroje dėl išlaikymo vaikams išieškojimo, ji šiuo metu yra nutraukta Panevėžio apylinkės teismui 2020 lapkričio 30 d. nutartimi patvirtinus taikos sutartį ir A. R. už vaikų išlaikymą sumokėjęs 3041 Eur;

(D) L. R. prašymu yra užvesta vykdomoji byla Nr. 0115/19/01894 antstolės I. B. kontoroje dėl priteistų bylinėjimosi išlaidų atlyginimo išieškojimo, ji šiuo metu yra nutraukta Biržų rajono teismui patvirtinus taikos sutartį;

(E) L. R. prašymu yra užvesta vykdomoji byla Nr. 0115/19/01905 antstolės I. B. kontoroje dėl priteistų išlaidų advokato pagalbai apmokėti atlyginimo išieškojimo, ji šiuo metu nutraukta Biržų rajono teismui patvirtinus taikos sutartį;

ir siekdamas taikiai užbaigti visus teisinius procesus visuose ginčiuose, įskaitant ir ginčą Lietuvos Aukščiausiajame Teisme (civilinė byla Nr. e3K-3-379-XX/2020) pagal A. R. pateiktą kasacinį skundą dėl ieškinio priėmimo, susitarė tarp Šalių kilusį ginčą dėl prievolės išlaikyti nepilnamečius vaikus laikotarpiu nuo 2014 m. lapkričio 21 d. iki 2019 m. kovo 31 d. pripažinimo įvykdyta baigti šia Taikos sutartimi ir pagal šias Taikos sutarties sąlygas:

1. A. R. atsisako savo kasacinio skundo;

2. Šalys pačios padengia civilinėje byloje turėtas visas bylinėjimosi ir bet kokias kitas su tuo susijusias išlaidas ir nereikalaus jų atlyginimo iš kitos Šalies;

3. A. R. įsipareigoja savo sąskaita padengti į valstybės biudžetą priteistinas išlaidas, susijusias su šios civilinės bylos procesinių dokumentų įteikimu, jei tokių būtų;

4. Šalys pareškia, kad šią taikos sutartį perskaitė, jos turinį, prasmę ir teises pasekmes suprato ir kaip atitinkančią Šalių valią priima bei pasirašo;

5. Šalys pareškia, kad, teismui patvirtinus šią taikos sutartį, įsigaliojus teismo nutarčiai dėl taikos sutarties patvirtinimo ir ją įvykdžius, jos viena kitai neturi ir ateityje neturės jokių pretenzijų ar reikalavimų, susijusių su A. R. prievolės išlaikyti nepilnamečius vaikus laikotarpiu nuo 2014 m. lapkričio 21 d. iki 2019 m. kovo 31 d. įvykdymu;

6. Šalys patvirtina, kad joms yra žinoma ir suprantama, jog, teismui patvirtinus šią taikos sutartį, šalims ji įgis galutinio teismo sprendimo (*res judicata*) galią;

7. Šalims nėra žinomos jokios aplinkybės, dėl kurių ši Taikos sutartis galėtų prieštarauti viešajam interesui, viešajai tvarkai ar gerai moralei, taip pat nėra žinomos jokios aplinkybės, kurios galėtų būti pagrindas pripažinti šią Taikos sutartį negaliojančia ar niekine;

8. Kiekviena Šalis patvirtina, kad, prieš sudarant šią Taikos sutartį, ji turėjo galimybę pasitarti su profesionaliais patarėjais ir sudaro šią Taikos sutartį visiškai suprasdama jos sukeltamas pasekmes (įskaitant ir tai, kad Šalis jokia forma nebegalės reikšti ateityje pretenzijų, reikalavimų bei ieškinų dėl šia Taikos sutartimi išspręstų klausimų);

9. Šalys susitaria šią Taikos sutartį teikti tvirtinti teismui – Lietuvos Aukščiausiajam Teismui.

Kasacinį procesą nutraukti.

Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai Danguolė Bublienė

Andžej Maciejevski

Algis Norkūnas